

ÅNDENS GAVER MOD DE HÅRDE TIDER

Ældste Henry B. Eyring

De Tolv Apostles Kvorum

CES-foredrag for unge voksne • 10. september 2006 • Brigham Young University

Jeg er taknemlig for den smukke musik og for Ånden, som det har bragt. Jeg er taknemlig for muligheden for at være sammen med jer her til aften. Mange af jer er her i Marriott Center på Brigham Young University. Derudover er der flere tusinde, der lytter og ser med fra forskellige steder i hele verden. Jeg kan ikke se jer alle, men det kan jeres himmelske Fader. Han kender jeres navn og jeres behov. Han ved, hvad der er i jeres hjerte. Hver af jer kæmper med jeres egne enestående udfordringer. Det er min bøn, at jeg bliver inspireret til at sige de ord, som Herren ønsker, at I skal høre.

De sidste dages velsignelser og udfordringer

På trods af at vi hver især er enestående, har vi alle noget til fælles. Vi befinder os alle i vores jordiske prøvestand. Og uanset hvor vi bor, vil denne prøve blive sværere og sværere. Vi lever i den sidste uddelelse. Guds profeter har igennem flere tusinde år forudset denne tid. De så, at der skulle ske meget vidunderligt. Jesu Kristi evangelium skulle gengives. Den sande kirke skulle genoprettes med profeter og apostle. Evangeliet skulle udbredes til alle folkeslag, stammer, tungemål og folk. Og det mest vidunderlige var, at den sande kirke og dens medlemmer skal blive værdige til Frelserens komme til hans kirke og til hans rensede disciple.

Men de sande profeter så også, at Satan vil rase i de sidste dage. Der vil komme krige og rygter om krige. Det vil føre til frygt. Manges mod vil svigte. Der vil være megen ugudelighed. Og Satan vil bedrage mange.

Alligevel var der heldigvis mange, der ikke gav efter. Og mange vil ikke blive bedraget. At I lytter med her i aften er et bevis på, at I ønsker at være blandt dem, der ikke lader sig besejre eller bedrage. Min hensigt er at undervise jer i, hvordan I kan nå dette lykkelige og herlige mål.

Helligånden er det afgørende

Det afgørende for hver enkelt af os er at modtage og fastholde den gave, som Gud har lovet os. De af jer, som er medlemmer af Jesu Kristi Kirke, husker, at

efter I blev døbt, lovede nogle af Guds bemyndigede tjenere jer, at I kunne modtage Helligånden. Nogle af jer har måske følt, at der skete noget, mens ordanancen blev udført. De fleste af jer har oplevet virkningen af, at dette løfte bliver opfyldt i jeres tilværelse. Her til aften vil jeg fortælle jer, hvordan I kan genkende den gave, hvordan I kan modtage den hver dag i jeres liv, og hvordan den kan velsigne jer fremover.

I har fornemmet en stille bekræftelse i jeres hjerte og sind på, at noget er sandt. Og I vidste, at det var inspiration fra Gud. For nogle af jer er det måske sket, mens missionærene underviste jer, før I blev døbt. Det er måske sket under en tale eller lektion i Kirken. Det er måske sket her til aften, når noget sandt blev sagt eller sunget, som jeg oplevede det, da jeg hørte sangen, ligesom også nogle af jer gjorde. Helligånden er sandhedens Ånd. I mærker fred, håb og glæde, når den taler til jeres hjerte og sind og fortæller, at noget er sandt. Jeg har næsten også altid mærket en følelse af lys. Alle mine dunkle følelser er blevet fordrevet. Og ønsket om at gøre det rette er vokset.

Herren har lovet, at I også skal opleve den slags følelser. Her er hans ord, som er nedskrevet i Lære og Pagter:

»Og se, sandelig, sandelig siger jeg dig: Stol på den Ånd, der leder til at gøre det gode – ja, til at handle ret, til at vandre ydmygt og til at dømme retfærdigt; og dette er min Ånd.

Sandelig, sandelig siger jeg dig: Jeg vil give dig af min Ånd, som skal oplyse dit sind, og som skal fylde din sjæl med glæde« (L&P 11:12-13).

Herren lovede ligeledes, at de, som havde modtaget Helligåndsgaven i deres liv, ikke ville blive bedraget. Han talte beroligende til os, som lever i den tid, hvor hans kirke bliver beredt til den tid, hvor han skal komme igen. Her er løftet fra Lære og Pagter:

»Og på den dag, da jeg kommer i min herlighed, skal den lignelse, som jeg fortalte om de ti brudepiger, blive opfyldt.

For de, der er kloge og har modtaget sandheden og gjort den hellige Ånd til deres vejleder og ikke har

ladet sig bedrage – sandelig siger jeg jer: De skal ikke blive hugget om og kastet i ilden, men skal udholde den dag.

Og jorden skal blive givet dem i arv; og de skal mangfoldiggøre sig og blive stærke, og deres børn skal vokse op uden synd til frelse.

For Herren skal være midt iblandt dem; og hans herlighed skal være over dem, og han skal være deres konge og deres lovgiver« (L&P 45:56-59).

Åndens tilkendegivelser.

Lige nu, mens I har hørt disse ord, har I måske oplevet endnu engang at have modtaget en tilkendegivelse fra Ånden, som I er blevet lovet. Disse ord tegner et billede af den tid, hvor vi igen kan være sammen med Frelseren, som talte om de ti brudepiger og om sit andet komme – dog denne gang i herlighed. Og de beskriver en dag, hvor vi kan være sammen med ham med hans herlighed strålende over os. Af alt det, som Helligånden vidner om, og som I måske lige har fornemmet, er intet mere dyrebart for os end det, at Jesus er Kristus, Guds levende Søn. Og intet kan med samme sandsynlighed få os til at føle lys, håb og glæde. Derfor er det ikke overraskende, at når vi mærker Helligåndens påvirkning, kan vi også føle, at vores natur forandres på grund af Jesu Kristi forsoning. Vi mærker en øget lyst til at holde hans befalinger, til at gøre godt og til at handle ret.

Mange af jer har mærket virkningen fra jeres hyppige oplevelser med Helligånden. Nogle af jer var fx på jeres mission nødt til at sætte jeres lid til Helligånden, for at I kunne have ordene til at undervise i det, folk havde behov for. Mere end én gang – og måske hver dag, fik I de velsignelser, som Nefi og Lehi fik blandt folket i deres mission, og som er beskrevet i Helaman:

»Og det skete, at Nefi og Lehi prædikede for lamanitterne med så stor magt og myndighed, for de var blevet givet magt og myndighed, så de kunne tale, og det blev også givet dem, hvad de skulle sige –

derfor talte de til lamanitternes store forbavelse, så de blev overbevist, således at otte tusinde af de lamanitter, som var i Zarahemlas land og rundt omkring, blev døbt til omvendelse og blev overbevist om ugudeligheden af deres fædres overleveringer« (Hel 5:18-19).

Selvom I måske ikke blev velsignet med så mirakuløs en høst, fik I ord fra Helligånden, når I hengav jer fuldt og helt i Herrens tjeneste. På bestemte tidspunkter i

løbet af jeres mission havde I ofte sådanne oplevelser. Hvis blot I tænker tilbage på de tidspunkter og overvejer dem, så vil I også huske, at jeres større ønske om at adlyde budene kom gradvist. I følte jer mindre og mindre tilbøjelige til at give efter for fristelse. I mærkede et større og større ønske om at være lydige og tjene andre. I nærrede større kærlighed til folket.

En af virkningerne af, at I gentagne gange modtog åbenbaringer fra Helligånden, var, at jeres natur forandredes. Så fordi I tjente Mesteren trofast, fik I ikke blot Helligåndens vidnesbyrd om, at Jesus er Kristus, men I så beviser i jeres eget liv på, at forsoningen er virkelig. Denne form for tjeneste, som medfører Helligåndens indflydelse, er et eksempel på at så det frø, som Alma beskrev.

»Og se nu, fordi I har gjort forsøget og har sået frøet, og det svulmer og spirer og begynder at vokse, må I nødvendigvis vide, at frøet er godt.

Og se nu, er jeres kundskab fuldkommen? Ja, jeres kundskab er fuldkommen med hensyn til dette, og jeres tro er uvirksom, og dette fordi I ved, for I ved, at ordet har fået jeres sjæl til at svulme, og I ved også, at det er spiret op, så jeres forstand begynder at blive oplyst og jeres sind begynder at udvides.

O, er dette da ikke virkeligt? Jeg siger jer: Jo, fordi det er lys; og hvad der end er lys, er godt, fordi det er begribeligt; derfor ved I, at det er godt; og se nu, efter at I har smagt dette lys, er jeres kundskab fuldkommen?

Se, jeg siger jer: Nej, ej heller må I lægge troen til side, for I har kun udøvet jeres tro til at så frøet, så I kunne gøre forsøget for at finde ud af, om frøet var godt.

Og se, når træet begynder at vokse, siger I: Lad os passe det med stor omsorg, så det kan slå rod, så det kan vokse op og frembringe frugt til os. Og se nu, hvis I passer det med megen omsorg, slår det rod og vokser op og frembringer frugt« (Alma 32:33-37).

Modtag åbenbaringer hver dag

Hvis jeg talte alene med jer hver især (og det ville jeg ønske, vi kunne), og I frit kunne spørge mig, om lige hvad I ville, så forestiller jeg mig, at I ville sige noget i denne retning: »Åh bror Eyring, jeg har følt noget af det, som du beskrev. Helligånden har fra tid til anden rørt mit hjerte og mit sind. Men jeg har brug for det hele tiden, hvis jeg ikke skal besejres eller bedrages. Er det muligt? Er det muligt, og hvis det er, hvad kræves der så for at kunne modtage den velsignelse?«

Ja, lad os begynde med første del af jeres spørgsmål. Ja, det er muligt. Når jeg har brug for forsikring om det, og det har jeg også brug for nu og da, så tænker jeg altid på to brødre. Nefi og Lehi og Herrens andre tjenere, som arbejdede med dem, stod overfor kraftig modstand. De tjente i en verden med mere og mere synd. De skulle håndtere voldsomt bedrag. Så ligesom jeg kan I hente mod fra ordene i dette ene vers i Helaman. Forsikringen er at finde i beretningen om alt det, der skete i løbet af et år – nærmest som om det ikke var nogen overraskelse for forfatteren. Lyt:

»Og i det nioghalvfjerdsindstyvende år opstod der megen strid. Men det skete, at Nefi og Lehi og mange af deres brødre, som kendte til de sande lærepunkter, for de fik daglig mange åbenbaringer, de prædikede derfor for folket, således at de gjorde en ende på deres strid i det selv samme år« (Hel 11:23).

De modtog »mange åbenbaringer hver dag«. Så for jer og for mig besvarer det jeres første spørgsmål. Ja, det er muligt at have Helligåndens følgeskab i så høj grad, at man kan modtage mange daglige åbenbaringer. Det er ikke let. Men det er muligt. Hvad der kræves er forskelligt fra person til person, fordi vi begynder det sted, hvor vi befinder os ud fra vore enestående oplevelser i livet. Men for os alle gælder mindst tre krav. Ingen af den kan opnås eller bibeholdes ud fra en enkelt oplevelse. Alle skal de vedvarende fornyes.

Tro på Gud

For at man kan modtage Helligånden kræves der for det første tro på vor himmelske Fader og hans elskede Søn, Jesus Kristus. Et minde om en stor åndelig oplevelse for noget tid siden, som bekræftede den sandhed for jer, er ikke tilstrækkeligt. I får brug for at være sikre på jeres tro i det kritiske øjeblik, som kan opstå på ethvert tidspunkt af dagen eller natten, hvor I beder indtrængende om Åndens påvirkning. Da skal I være urokkelige i jeres tro på, at Gud lever, at han hører jeres råb om hjælp, og at den opstandne Frelser vil gøre det for jer, som han lovede sine tjenere, da han tjente på jorden. I husker:

»Når Talsmanden kommer, som jeg vil sende til jer fra Faderen, [nemlig] sandhedens ånd, som udgår fra Faderen, skal han vidne om mig« (Joh 15:26).

Brødrene Nefi og Lehi modtog mange daglige åbenbaringer. Optegnelsen viser, at de havde kundskab

om de sande lærepunkter. Ud af al sand lærdom er intet vigtigere for jer eller mig end Gud Faderens og hans Søns, Jesu Kristi, natur. Derfor vender jeg mig gang på gang mod skrifterne. Derfor vender jeg mig gang på gang mod bøn. Derfor vender jeg mig gang på gang mod at deltage i nadveren. Og frem for alt lærer jeg bedst Gud og Jesus Kristus at kende ved at holde budene og tjene i Kirken. Gennem flittig tjeneste i Kirken lærer vi ikke kun Guds natur at kende – vi lærer også at elske ham. Hvis vi følger hans bud, vil vores tro på ham vokse, og vi kan derefter gøre os værdige til at have hans Ånd hos os.

En levende tro på Gud opnås bedst ved at tjene ham regelmæssigt. Det er ikke os alle, der har fået kaldelser i Kirken. Nogle af jer er måske ikke formelt kaldet til noget endnu, alligevel har alle medlemmer utallige muligheder for at tjene Gud. Fx har vi gennem mange år hørt vendingen: »Hvert medlem en missionær.« Det er ikke et valg. Det er en kendsgerning ved vores medlemskab. Men vi vælger selv at tale med andre om evangeliet. På samme måde skal ethvert medlem tage sig af de fattige blandt os og omkring os. En del af det gør vi privat og alene. En del gør vi sammen med andre medlemmer. Det er derfor, vi har fasteoffer og tjenesteprojekter. Vi skal vælge, om vi vil slutte os til Herren og hans andre disciple i vore dage, ligesom han og hans disciple gjorde, da han tjente på jorden.

De fleste af os har kaldelser som hjemme- eller besøgs-lærere. I de kaldelser er der store muligheder for at øge sin tro på, at Jesus Kristus sender Helligånden til sine ydmyge tjenere. Det opbygger tro og fornyer vores tro på ham. Jeg har set det, og det samme har mange af jer. Jeg blev ringet op af en fortvivlet mor, der boede i en stat langt fra, hvor jeg var. Hun fortalte mig, at hendes ugifte datter var flyttet til en anden by langt fra hendes hjem. Hun fornemmede ud fra den smule kontakt, hun havde med sin datter, at der var noget galt. Moderen frygtede for sin datters moralske sikkerhed. Hun bad mig inderligt om at hjælpe hendes datter.

Jeg fandt ud af, hvem datterens hjemmelærer var. Jeg ringede til ham. Han var ung. Og alligevel var han og hans kammerat blevet vækket om natten ikke kun med bekymring for pigen, men også med inspiration om, at hun var ved at træffe nogle valg, som ville medføre bedrøvelse og ulykke. Kun med Åndens inspiration besøgte de hende. Til at begynde med

ville hun ikke tale med dem om sin situation. De bad hende inderligt om at omvende sig og vælge at følge den sti, som Herren havde banet for hende, og som hendes mor og far havde lært hende at følge. Mens hun lyttede, indså hun, at den eneste måde, de kunne have fået den viden, de havde om hendes liv, var fra Gud. En mors bøn var steget op til vor himmelske Fader, og Helligånden var blevet sendt til to hjemmelærere med en opgave.

Mere end én gang har jeg hørt præstedømmeledere sige, at de er blevet inspireret til at besøge nogen i nød, kun for at erfare, at besøgs- eller hjemmelærerne allerede havde været der. Min hustru, som er sammen med mig her i aften, er et eksempel. Vi havde engang en biskop, som sagde til mig: »Det generer mig faktisk lidt, at når jeg bliver inspireret til at besøge nogen, så har din hustru allerede været der.« Jeres tro vil øges, når I tjener Herren ved at tage jer af hans børn som Herrens lærer i deres hjem. I vil få svar på jeres bønner. I vil selv erfare, at han lever, at han elsker os, og at han sender inspiration til dem, som blot har den mindste spirende tro på ham, og som ønsker at tjene ham i hans kirke. Hold jer tæt til Kirken, hvis I ønsker, at jeres tro på Gud skal øges. Og samtidig med at jeres tro øges, øges også jeres evne til at gøre krav på det løfte, I fik om at kunne modtage Helligånden.

Kravet om at være ren

Det første krav var altså tro på Herren Jesus Kristus og på vor himmelske Fader. Et andet krav, der stilles for at kunne have hyppigt følgeskab og hyppig vejledning fra Helligånden, er renhed. Ånden må nødvendigvis trække sig bort fra det urene. I husker sikkert det sørgelige eksempel på dette i historien om folket i Mormons Bog:

»Og på grund af deres ugudelighed var kirken begyndt at svinde hen; og de begyndte at miste troen på profetiens ånd og åbenbarelsens ånd; og Guds straffedomme stirrede dem i ansigtet.

Og de så, at de var blevet svage ligesom deres brødre, lamanitterne, og at Herrens Ånd ikke mere bevarede dem; ja, den havde trukket sig tilbage fra dem, fordi Herrens Ånd ikke bor i vanhellige templer« (Hel 4:23-24).

Stien til at modtage Helligånden er at udøve tro på Kristus, således at vi omvender os. Vi kan blive rene

ved at gøre os værdige til at nyde godt af Frelserens forsoning. De pagter, som vi kan indgå ved at blive døbt af Guds bemyndigede tjenere, medfører denne renselse. Vi fornyer vores løfte om at holde disse pagter, hver gang vi deltager i nadveren. Og den fred, vi alle søger, er en forsikring om, at vi er blevet tilgivet for vore synder, som kan udgøres af handlinger eller undladelser.

Frelseren er den, som har fået ret til at give den tilgivelse og til at give den forsikring. Jeg har erfaret, at Herren giver os den forsikring, når han har valgt tidspunktet, og at han gør det på sin egen måde. Og jeg har lært at bede om den i bøn. Én måde, han giver den forsikring på, er gennem Helligånden. Hvis I har svært ved at fornemme Helligånden, gør I klogt i at overveje, om der er noget, som I har brug for at omvende jer fra eller modtage tilgivelse for.

Hvis I har fornemmet Helligåndens påvirkning i løbet af denne dag, ja, måske i aften, kan I se det som et bevis for, at forsoningen virker i jeres liv. Af den grund – og mange andre – er det en god idé at befinde jer på steder og påtage jer opgaver, som indbyder til Helligåndens tilskyndelser. At kunne fornemme Helligåndens påvirkning virker begge veje: Helligånden dvæler kun i et rent tempel, og modtagelsen af Helligånden renses os gennem Jesu Kristi forsoning. I kan bede med tro om til at få at vide, hvad I skal gøre for at blive renses og derved blive værdige til Helligåndens følgeskab og Herrens tjeneste. Og med det følgeskab bliver I styrket mod fristelse og får større kraft til at kunne gennemskue bedrag.

Oprigtige hensigter

Et tredje krav for at kunne have Helligåndens følgeskab er oprigtige hensigter. Hvis I ønsker at modtage Åndens gaver, må I ønske det af de rigtige grunde. Jeres hensigt skal være Herrens hensigt. I lige så høj grad som jeres hensigter er egoistiske, i lige så høj grad vil I have svært ved at modtage de gaver fra Ånden, som I er blevet lovet.

Den kendsgerning tjener både som en advarsel og en hjælpsom vejledning. Først advarslen: Det støder Gud, når vi søger Åndens gaver med egoistiske hensigter, snarere end med hans hensigter for øje. Vore egoistiske hensigter er måske ikke tydelige for os. Men få af os er så blinde som manden, der forsøgte at købe sig retten til Åndens gaver. I husker den triste

historie om en mand ved navn Simon samt Peters irettesættelse:

»Men da Simon så, at Ånden blev givet ved apostlenes håndspålggelse, kom han med penge til dem og sagde: »Giv også mig den magt, at den, jeg lægger hænderne på, får Helligånden.«

Peter svarede ham: »Gid dit sølv må forgå og du selv med, når du tror, at du kan købe Guds gave for penge.

Du har hverken lod eller del i denne sag, for dit hjerte er ikke oprigtigt over for Gud.

Omvend dig derfor fra din ondskab, og bed Herren om, at du må få tilgivelse for det, dit hjerte pønser på, for jeg ser, at du er fuld af gift og galde og lænket i uretfærdighed.«

Men Simon svarede ham: »Gå i forbøn for mig hos Herren, så der ikke skal ske mig noget af det, I har sagt« (ApG 8:18-24).

Simon genkendte åbenbart sine egne fordærvede hensigter. Det er måske ikke lige så let for os. Vi har næsten altid mere end en hensigt ad gangen. Og nogle af dem kan være blandinger af det, Gud ønsker, og af det, vi selv ønsker. Det er ikke let at adskille dem.

Forestil jer fx, at det er aftenen før en eksamen eller en jobsamtale. I ved, at Helligåndens vejledning kan være til stor hjælp. Fx ved jeg af egen erfaring, at Helligånden kender nogle af de matematiske ligninger, som bruges til at løse problemer inden for termodynamik – en naturvidenskabelig gren. Jeg var en stræbsom fysikstuderende, der studerede i en bog, jeg stadig ejer. Jeg har beholdt den af historiske og åndelige årsager. Halvvejs gennem en side (jeg kan stadig vise jer, hvor på siden det var) – midt i noget matematik – fik jeg en tydelig bekræftelse på, at det, jeg læste, var sandt. Det var præcis den samme følelse, som tidligere var kommet til mig, da jeg overvejede Herrens skrifter, og som jeg har oplevet mange gange siden. Så jeg vidste, at Helligånden forstod, hvad der var sandt i det, jeg kunne blive spurgt om til eksamen i termodynamik.

Kan I forestille jer, hvor fristet jeg var til at bede Gud om at sende Helligånden til mig under eksamenen, så jeg ikke behøvede at læse mere. Jeg vidste, at han kunne, men jeg spurgte ham ikke. Jeg fornemmede, at han hellere ville have, at jeg lærte at betale prisen ved at gøre en indsats. Han havde måske sendt hjælp

til eksamen, men jeg var bange for, at min hensigt nok ikke var hans. I har ofte måttet træffe det samme valg. Det kan have været, når I var til jobsamtale. Det kan endda have været, når I har forberedt jer til at holde tale eller til at undervise i en missionærlektion. Der er altid en risiko for, at I kan have jeres egen egoistiske hensigt, som er mindre vigtig for Herren.

Jeg kan fx ønske, at jeg får en god eksamenskarakter, mens han foretrækker, at jeg lærer at arbejde hårdt for at tjene andre. Måske ønsker jeg at få et bestemt job på grund af lønnen eller prestigen, mens han ønsker, at jeg skal arbejde et andet sted for at velsigne andres liv, selv om jeg slet ikke kender dem endnu. Han har helt sikkert en hensigt med, at I skal høre mig tale her til aften. Han kender jer. Jeg ønsker måske at underholde eller imponere jer. Men jeg har prøvet at undertrykke mit ønske og hengive mig til hans.

Jeg så engang en mand gøre dét. Det ændrede mit liv. En generalautoritet skulle engang tale til en konference, hvor jeg sad på forhøjningen. Jeg var en af de lokale præstedømmeledere. Jeg havde kendskab til de lokale familier og medlemmers kampe. Generalautoriteten var lige landet efter en langvarig opgave i Europa. Han var tydeligvis træt. Han begyndte at tale til mødet. For mig virkede det som om han sprang fra det ene emne til det andet. Først havde jeg ondt af ham. Jeg troede, at han ikke kunne holde en velforberedt tale af den slags, som jeg vidste, at han havde holdt mange gange før.

Efter et stykke tid, gik det til min store glæde op for mig, at han, idet han sprang fra et emne til noget helt andet, berørte behovene hos alle de medlemmer og familier, som kæmpede, og som vi forsøgte at hjælpe. Han kendte ikke dem og deres behov. Men det gjorde Gud.

Hvor er jeg taknemmelig for, at hans hensigt ikke var at holde en storslået tale eller at blive anset for en magtfuld profet. Han må have gjort det, som jeg håber, at I og jeg altid vil gøre. Han må have bedt en bøn noget i retning af denne: »Fader, jeg har brug for din hjælp. Jeg er træt. Led mig ved Helligånden. Velsign disse mennesker. Jeg elsker dem. Jeg beder kun om, at jeg kan gøre din vilje for at hjælpe dem.«

Helligånden kom den aften. Og Herrens vilje blev fulgt. Generalautoriteten havde brugt hele sit liv på at nære sig selv og andre med Guds gode ord. Han havde tjent Mesteren trofast. Han var et særligt vidne om Jesus Kristus, fordi han havde betalt prisen for at

blive det. Alt dette kom af, at han holdt sine hensigter så tæt på Herrens, som han kunne, så han kunne gøre det, Herren ønskede. Det gjorde det muligt for Herren at sende Helligåndens hvisken til sin tjener og derved velsigne folket.

Kristi rene kærlighed

Jeg forstår helt sikkert ikke den fulde betydning af disse ord i skrifterne: »Kristi rene kærlighed.« Men én betydning, jeg kender, er denne: Det er en gave, vi er blevet lovet, når Jesu Kristi forsoning har virket i os. Gaven er at ønske det, han ønsker. Når vores kærlighed er den kærlighed, han føler, er den ren, fordi han er ren. Og når vi mærker, at vores ønske for andre mennesker bliver mere ligesom hans, er det én af de måder, hvorpå vi kan vide, at vi bliver rensat. Når vi beder om Åndens gaver, og det bør vi, så er én af dem, jeg beder om, at jeg må have rene hensigter, og at jeg må ønske det for vor Faders børn og mig selv, som han ønsker, og at jeg både føler og siger, at det, jeg ønsker, er, at hans vilje sker.

Det er det, disse ord fra Moroni betyder for mig.

»Derfor, mine elskede brødre, hvis I ikke nærer næstekærlighed, er I intet; for næstekærligheden hører aldrig op. Hold derfor fast ved næstekærligheden, som er det største af alt, for alt andet skal høre op – men næstekærligheden er Kristi rene kærlighed, og den varer ved for evigt; og den, som på den yderste dag findes i besiddelse af den, med ham skal det være vel.

Derfor, mine elskede brødre, bed til Faderen med hjertets hele styrke om, at I må blive fyldt af denne

kærlighed, som han har skænket alle, som er hans Søns, Jesu Kristi, sande tilhængere, så I kan blive Guds sønner, så vi, når han viser sig, vil være som han, for vi skal se ham, som han er, så vi må have dette håb, så vi må blive rensat, ja, ligesom han er ren. Amen« (Moro 7:46-48).

Jeg bærer jer mit vidnesbyrd om, at Gud Faderen lever – et herliggjort og ophøjet menneske. Han er vore ånders Fader. Han og hans elskede Søn, som begge er opstandne og herliggjorte, viste sig for drengen Joseph Smith i en lund i New York. De var der. Faderen talte til Joseph. Først kaldte han ham ved navn, og derpå præsenterede han sin Søn. Himmelske budbringere kom for at gengive alle præstedømmets nøgler og myndighed. Joseph oversatte Mormons Bog ved Guds gave og kraft. Den var skrevet på plader af fordums profeter, hvoraf én af dem gav dem til Joseph og tog dem tilbage, da oversættelsen var fuldført. Præstedømmets nøgler er på jorden i dag. Som et vidne om Jesus Kristus bevidner jeg for jer, at jeg ved, at han lever, og at han leder sin kirke.

Jeg beder af hele mit hjerte om, at I vil få jeres bønner om at være værdige til at modtage Helligånden besvaret. Og jeg beder om, at I holder trofast ud til enden, og at det bliver storslået for jer.

Jeg efterlader jer den velsignelse, at jeres inderlige bønner om Åndens gaver til at tjene Herren vil blive besvaret. Og jeg efterlader jer min kærlighed. I Jesu Kristi navn. Amen.